

[N. P. Nielsen.]

i Udvalget. Som det ses af Bilagene, har samtlige Amter i større eller mindre Grad udført Grusning af Landevejene. I 1935—36 har man brugt 610 000 Kr. og i 1936—37 507 000 Kr. til dette Formaal.

Udvalget har ikke ment det rigtigt at optage Bestemmelser om dette Forhold i nærværende Lovforslag, men henleder Opmærksomheden paa det ønskelige i, at saavel Amts- som Sognekommuner i størst mulig Udstrækning i glat Føre lader Vejnettets paaføre Grus, og at man i en kommende Vejlovgivning har Opmærksomheden henvendt paa dette Spørgsmaal; dog ønsker man ikke, at der paalægges Amts- og Sognekommuner Erstatningsansvar med Hensyn til dette Forhold.

Jeg skal nu tillade mig kort at omtale de af hele Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag, idet jeg forbeholder mig eventuelt senere at vende tilbage til de af enkelte Medlemmer stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 2 indskærper, at Amtskommunerne kun kan lade Snekastning udføre som Naturalarbejde, naar der ikke paa anden Maade kan skaffes tilstrækkelig Arbejdskraft.

Ændringsforslag Nr. 3 giver derimod Sognekommunerne Valgfrihed med Hensyn til, paa hvilken Maade de vil lade Arbejdet udføre.

Ved Ændringsforslag Nr. 9 ændres Beregningsgrundlaget for Udskrivning af Mandskab fra „1 Mands Folkehold“ til „ $\frac{1}{2}$ Mands Folkehold“. Motiveringen for at gaa til mindre Folkehold er navnlig den, at Landejendomme uden betydelig Gene for Ejendommens Drift skal kunne undvære det fornødne Mandskab.

Ved Ændringsforslag Nr. 9 indføres den Bestemmelse, at naar Snekastningen udføres ved lejede Folk, skal der ydes Snefogeden den samme Betaling, som der ydes den lejede Arbejdskraft.

Ændringsforslag Nr. 11 gaar ud paa, at i særlige Tilfælde, hvor der mangler mindelig Overenskomst med Lodsejerne om Anbringelse af Sneskærme, Anlæg af Snebælter, Snevolde, Beplantning o. lign., kan Ministeren for offentlige Arbejder give vedkommende Amtsraad eller Byraad Ret til at foretage de nævnte Foranstaltninger ved Ekspropriation; samme Ret til Ekspropriation kan Amtsraadet give en Sognekommune.

Ændringsforslaget under Nr. 13 giver Kommunerne Mulighed for at faa betydelig større Tilskud til Snerydning paa Vejene

end efter det i Lovforslagets § 19 oprindeligt bestemte og vil sikkert i høj Grad blive medvirkende til, at Landets Veje fremtidigt ryddes hurtigere og bedre end under den nuværende Lov. Der gives saaledes Kommunerne Refusion for Halvdelen af de med Anvendelse af lejet Arbejdskraft forbundne Udgifter — forinden Fordeling af Motorafgifterne finder Sted — forlods af Benzin- og Omsætningsafgiften. Betingelsen er dog, at der som Arbejdskraft fortrinsvis anvendes Familieforsørgere og blandt disse atter fortrinsvis Lønarbejdere, for det andet, at Arbejdet vederlægges med den Betaling, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, efter den almindelige Landoverenskomst mellem de paagældende Arbejdere og Arbejdsgivere. Som det ses af det nye Stk. 2 i § 19, vil Kommunerne yderligere kunne anmelde de Udgifter til Snekastning, som de ikke faar Dækning for i Henhold til de ovennævnte Regler, som almindelige Vejudgifter ved Beregningen af Kommunerens Andel i Motorafgifterne. Jeg finder Anledning til at bemærke, at ved Snerydning forstaaes ikke Bortkørsel af Sne.

Jeg skal hermed anbefale de af hele Udvalget og af dets Flertal stillede Ændringsforslag, idet jeg udtaler min Glæde over den Enighed, der i det store og hele er opnaaet mellem alle Partier. Ogsaa den højtærede Minister er der Grund til at takke for hans Velvilje og Forstaaelse over for Kommunerens Vanskeligheder ved at klare en effektiv og hurtig Snerydning paa vore Amts- og Kommuneveje.

Hans Pinstrup: Som Snekastningsforslaget var forelagt, bar det tydeligt Præg af at være Resultatet af kyndige Folks Arbejde og nøje Overvejelse. Landets mange forskelligartede Forhold var nøje afvejet mod hinanden og Forslaget formet saa elastisk, at forskellige Synspunkter og forskelligartede Forhold kunde passes ind under Lovens Rammer, og sjældent har et Lovforslag faaet saa god en Modtagelse fra alle Sider som dette. Alt pegede hen paa, at her var et sagligt Lovgivningsomraade, som alle Rigsdagens Partier kunde samles om.

Det skulde imidlertid ikke blive saadan. Da Udvalget stod over for den endelige Afgørelse, kom Ministeren med nogle Ændringsforslag, der laa ganske uden for Lovforslagets oprindelige Rammer og ingen Forbindelse havde med det, der maa være Formaalet med en Snekastningslov: den hurtigst